

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 września 2022 r.

DNR-5.730.167.2021.KR

DECYZJA DNR-2/174/2022

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku Black Red White S.A. z siedzibą w Biłgoraju o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji nr DNR-2/146/2022 z 22 lipca 2022 r. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) postanawiam utrzymać decyzję DNR-2/146/2022 w mocy w całości.

UZASADNIENIE

W toku kontroli nr NB.8361.61.2021, NB.8361.61A.2021 przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Lublinie u przedsiębiorcy stwierdzono w ofercie handlowej wyrób: Lampa biurkowa typ: THK-063190 (zwana dalej „wyroblem”).

Badania laboratoryjne przeprowadzone na zlecenie Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przez Laboratorium Badawcze ELTEST z siedzibą w Warszawie (sprawozdanie z badań Nr BG0045S z dnia 9 sierpnia 2021 r.) wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań określonych w normie zharmonizowanej PN-EN 60598-1:2015-04/A1:2018-04 Oprawy oświetleniowe - Część 1: Wymagania ogólne i badania:

- pkt 4.12 i 4.12.1, z uwagi na zastosowanie zacisku tulejkowego w oprawce żarówkowej o niewystarczającej wytrzymałości (podczas próby dokręcania wkrętu zacisku tulejkowego w momencie 0,4 Nm nastąpiło pęknięcie zacisku,

a zgodnie z normą w trakcie badania nie powinno wystąpić żadne uszkodzenie pogarszające dalsze mocowanie lub połączenia gwintowe), co stanowi niskie ryzyko poparzenia;

- pkt 4.3, 5.2, 5.2.7, 5.2.8, 5.2.11, 5.3 i 5.3.3, z uwagi na zastosowanie w korpusie przepustów z tworzywa sztucznego, które posiadają ostre krawędzie, przez co izolacja okablowania prowadzonego przez przepusty jest narażona na uszkodzenie (norma wymaga, by wloty przewodu ze sztywnych materiałów posiadały gładko zaokrąglone brzegi o minimalnym promieniu 0,5 mm), co stanowi średnie ryzyko porażenia prądem elektrycznym.

Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiotowej sprawie i pismem z dnia 8 października 2021 r. zawiadomił Black Red White Spółka Akcyjna z siedzibą w Biłgoraju (dalej jako: „strona postępowania” lub „spółka”) o wszczęciu postępowania w sprawie:

- 1) wprowadzonego przez stronę postępowania do obrotu wyrobu: Lampa biurkowa typ: THK-063190, niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 oraz § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia, z uwagi na zastosowanie zacisku tulejkowego w oprawce żarówkowej o niewystarczającej wytrzymałości, co stanowi niskie ryzyko poparzenia oraz z uwagi na zastosowanie w korpusie przepustów z tworzywa sztucznego, które posiadają ostre krawędzie, co stanowi średnie ryzyko porażenia prądem elektrycznym;
- 2) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 oraz § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK decyzją DNR-2/146/2022 (zwaną dalej „Zaskarżoną decyzją”):

- 1) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (zwanej dalej: „ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”) nakazał Black Red White Spółka Akcyjna wycofanie z obrotu lampy biurkowej typ: THK-063190;
- 2) na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązał Black Red White Spółka Akcyjna do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji;

- 3) na podstawie art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie nakazu wycofania wyrobu z obrotu;
- 4) nałożył na Black Red White Spółka Akcyjna karę pieniężną w wysokości 25 000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych 00/100) za wprowadzenie do obrotu lampy biurkowej typ: THK-063190 niezgodnej z wymaganiami.

Powyższa decyzja została skutecznie doręczona stronie postępowania 28 lipca 2022 r.

Pismem z 11 sierpnia 2022 r. nadanym tego samego dnia za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r., poz. 896) Black Red White S.A. zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (zwanym dalej „Wnioskiem”), „zaskarżając” decyzję DNR-2/146/2022 w całości oraz wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania, a także o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

We wniosku strona postępowania zarzuciła:

1. *Naruszenie art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. w zw. z art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, poprzez zaniechanie dokładnego ustalenia stanu faktycznego sprawy, naruszenie zasady prawdy obiektywnej, naruszenie zasady oficjalności postępowania dowodowego i zasady swobodnej oceny dowodów przejawiające się brakiem logicznej oceny całego zebranego materiału dowodowego, co skutkowało błędnym przyjęciem nieudowodnionego faktu wycofania wyrobu z obrotu, a w szczególności, że nie przedstawiono dowodów wycofania wyrobu od 216 kontrahentów krajowych, gdyż nie przedstawiono od nich oświadczeń o nieposiadaniu wyrobu lub faktur korygujących;*
2. *Naruszenie art. 81a §1 K.p.a. w zw. z art. 63 ust 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, poprzez nałożenie zaskarżoną decyzją obowiązków, podczas gdy istniały niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, a dotyczące tego, że wyrób został wycofany z obrotu również w stosunku do odbiorców krajowych, którzy zostali prawidłowo poinformowani przez stronę postępowania o wycofaniu wyrobu z obrotu, a mimo to nie zareagowali na pisma, czym uniemożliwili uzyskanie dowodów w postaci faktury korygującej*

lub oświadczenia o nieposiadaniu wyrobu, w sytuacji gdy wątpliwości tego rodzaju powinny zostać rozstrzygnięte na korzyść strony postępowania;

- 3. Naruszenie art. 8 § 1, art. 11, art. 107 § 1 pkt 4 i 6 oraz § 3 K.p.a. w zw. z art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku poprzez brak pełnego ustosunkowania się do wniosków i argumentów strony postępowania, w szczególności co do braku możliwości uzyskania oświadczeń czy zwrotów od kontrahentów, którzy nie zareagowali na zawiadomienie o wycofaniu przez stronę kwestionowanego wyrobu, niewystarczające uzasadnienie faktyczne w zakresie wskazania faktów, na których organ oparł ustalenia o niewykonaniu postanowienia z dnia 10 grudnia 2021 r. w terminie, że wyrób został wycofany z obrotu;*
- 4. Naruszenie art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, poprzez nadanie zaskarżonej decyzji w pkt I) 1) rygoru natychmiastowej wykonalności, mimo że w okolicznościach sprawy nie wymagał tego interes użytkowników.*

Mając powyższe na uwadze, spółka wniosła o uchylenie decyzji w całości i umorzenie postępowania oraz o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej i przestanie na pouczeniu. Dodatkowo na podstawie art. 135 K.p.a. wniosła o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji.

Pismem z 22 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK poinformował Black Red White S.A. o toczącym się postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz o prawach i obowiązkach strony postępowania określonych w K.p.a., w tym o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Wraz z pismem z 26 sierpnia 2022 r. strona postępowania nadesłała dowody wycofania wyrobu z obrotu w postaci oświadczeń o nie posiadaniu wyrobu, faktur korygujących, oświadczeń przedstawicieli handlowych, wypisów z CEIDG oraz KRS, oraz wydruków wiadomości e-mail od przedstawicieli handlowych.

Następnie wraz z pismem z 2 września 2022 r. strona postępowania nadesłała kolejne dowody na wycofanie wyrobu z obrotu w postaci: oświadczeń o nie posiadaniu wyrobu, oświadczeń o przejęciu stanu magazynowego lub

kontynuacji działalności, faktury oraz noty korygujące, a także wyjaśnienia dotyczące .....

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, art. 86 ust. 2 i art. 87 ust. 8, oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1 i 1a, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy K.p.a.

Natomiast stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane przez Black Red White z siedzibą w Biłgoraju poprzez nadanie Wniosku za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe w dniu 11 sierpnia 2022 r., tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14-dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona decyzja została doręczona 28 lipca 2022 r.). Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, Kp.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej

„NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji wynikającej z art. 15 K.p.a. zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę odwołania jest zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy

zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu, należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują, zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno-reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe, z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. II SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości dokonał Prezes UOKiK w niniejszym postępowaniu.

W ocenie Prezesa UOKiK z sytuacją taką nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Żadnych argumentów, które przemawiały by za wystąpieniem wskazanych okoliczności nie przedstawiła także strona postępowania. Na podstawie zebranego materiału dowodowego należy stwierdzić, że rozstrzygnięcia zawarte w Zaskarżonej decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-2/146/2022 z 22 lipca 2022 r. są prawidłowe, zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia ich celowości i słuszności. Wszystkie okoliczności istotne dla sprawy, w tym okoliczności podnoszone przez stronę postępowania, zostały wszechstronnie rozważone i ocenione, a wydana decyzja jest ich logiczną konsekwencją. Zgodnie z art. 80 w zw. z art. 77 § 1 Kpa, organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, a to czy dana okoliczność została udowodniona ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii organu II instancji w niniejszej sprawie prawidłowo oceniono zebrany w sprawie materiał dowodowy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał fakty, które uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł oraz przyczyny, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

W niniejszej sprawie pozostaje bezsporne i nie kwestionowane przez stronę postępowania, że jest ona producentem wyrobu. Zgodnie z art. 4 pkt 20 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez producenta należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która wytwarza wyrób albo dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu lub oddania do użytku pod własną nazwą lub znakiem towarowym. Powyższe ustalenia potwierdzają: oznakowanie wyrobu poprzez wskazanie na tabliczce Black Red White S.A. jako producenta oraz wystawiona przez stronę postępowania jako producenta deklaracja zgodności.

Badania laboratoryjne wyrobu wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań określonych w normie zharmonizowanej PN-EN 60598-1:2015-04/A1:2018-04 *Oprawy oświetleniowe - Część 1: Wymagania ogólne i badania z uwagi na zastosowanie zacisku tulejkowego w oprawce żarówkowej o niewystarczającej wytrzymałości (podczas próby dokręcania wkrętu zacisku tulejkowego w momencie 0,4 Nm nastąpiło pęknięcie zacisku, a zgodnie z normą w trakcie badania nie powinno wystąpić żadne uszkodzenie pogarszające dalsze mocowanie lub połączenia gwintowe)*, co stanowi niskie ryzyko poparzenia oraz z uwagi na zastosowanie w korpusie przepustów z tworzywa sztucznego, które posiadają ostre krawędzie, przez co izolacja okablowania prowadzonego przez przepusty jest narażona na uszkodzenie (norma wymaga, by wloty przewodu ze sztywnych materiałów posiadały gładko zaokrąglone brzegi o minimalnym promieniu 0,5 mm), co stanowi średnie ryzyko porażenia prądem elektrycznym.

Wskazane nieprawidłowości wskazujące na niezgodność z pkt 4.12, 4.12.1, pkt 4.3, 5.2, 5.2.7, 5.2.8, 5.2.11, 5.3 i 5.3.3 normy zharmonizowanej PN-EN 60598-1:2015-04/A1:2018-04 *„Oprawy oświetleniowe - Część 1: Wymagania ogólne i badania”* powodują, że wyrób jest niezgodny z wymaganiami dla sprzętu elektrycznego określonymi w § 6 ust. 1 oraz § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia.

Powyższe ustalenia uzasadniają wszczęcie przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego wobec strony postępowania w sprawie:

- 1) wprowadzonego przez stronę postępowania do obrotu wyrobu: Lampa biurkowa typ: THK-063190, niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 oraz § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia,

- 2) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 oraz § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia.

Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2021 r. (zwanym dalej: „postanowieniem”) Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wycofania wyrobu z obrotu, zaprzestania udostępniania wyrobu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu - poprzez zamieszczenie ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie internetowej <https://brw.pl/>, jednocześnie wyznaczając termin 60 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia. Strona postępowania została poinformowana, jakie dowody należy przedstawić na okoliczność podjęcia ww. działań.

Postanowienie zostało skutecznie doręczone stronie postępowania 17 grudnia 2022 r., zatem termin na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia upływał 15 lutego 2022 r., a po jego przedłużeniu na wniosek strony postępowania wraz z dniem 31 marca 2022 r.

Rozpatrując ponownie sprawę należy zauważyć, że strona postępowania do dnia wydania decyzji DNR-2/146/2022 przedstawiła dowody powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami, na tą okoliczność przedstawiła kopię wymaganego ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim „Gazeta Polska” z dnia 28 grudnia 2021 r., jak również wydruk wymaganego ogłoszenia ze strony <https://brw.pl/> oraz zaprzestała udostępniania wyrobu na dowód czego złożyła oświadczenie w piśmie z dnia 24 stycznia 2022 r. Niemniej jednak nie udowodniła faktu wycofania wyrobu z obrotu, z uwagi na brak przedstawienia wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia w zakresie wycofania wyrobu z obrotu. Organ na podstawie analizy materiału dowodowego stwierdził na dzień 22 lipca 2022 r. brak oświadczeń bądź faktur korygujących od 216 odbiorców spośród 343 odbiorców wyrobu przedstawionych w liście kontrahentów dołączonej do pisma z dnia 4 listopada 2021 r.

W toku postępowania zainicjowanego Wnioskiem oraz wraz z pismami z 2 września 2022 r. oraz 26 sierpnia 2022 r. strona postępowania nadsyłała konsekwentnie kolejne dowody w postaci faktur korygujących, oświadczeń kontrahentów, informacji o zaprzestaniu lub zawieszeniu prowadzonej działalności przez osoby fizyczne oraz wykreśleniu spółek prawa handlowego z Krajowego

Rejestru Sądowego. Ponadto strona postępowania nadesłała oświadczenia przedstawicieli handlowych o utrudnieniach w kontakcie z kilkoma kontrahentami oraz o przejściu stanów magazynowych lub zmianie formy działalności przez kontrahentów.

Biorąc pod uwagę ustalenia poczynione przez organ pierwszej instancji oraz po wnikliwej analizie nadesłanego po 22 lipca 2022 r. materiału dowodowego Prezes UOKiK stwierdził, iż strona postępowania nadal nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu. Jak wynika z akt sprawy w dalszym ciągu strona postępowania nie przekazała dowodów (oświadczenia, faktury korygującej, informacji o zakończeniu działalności, przekształceniu czy też przekazaniu stanów magazynowych) na wycofanie wyrobu z obrotu od 14 kontrahentów (pozycje na liście dystrybutorów nr: 1, 25, 57, 64, 85, 125, 127, 139, 152, 167, 231, 249, 257, 279). Ponadto w toku analizy akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że nie może uznać przedstawionych przez stronę postępowania dowodów na okoliczność wycofania wyrobu z obrotu dla kontrahenta .....
..... - strona postępowania przedstawiła wydruk z CEIDG (nr 1 na liście), podnosząc że wspólnicy nie prowadzą już działalności, kiedy to z wypisu w CEIDG wynika, że działalność gospodarcza obu wspólników ma aktywny status.

W ocenie Prezesa UOKiK maile nadesłane przez przedstawicieli handlowych strony postępowania na okoliczność kontaktu z kontrahentami nie dowodzą zaś braku możliwości uzyskania od nich stosownych dowodów wycofania wyrobu z obrotu. W mniemaniu organu, informacja mailowa o wysłaniu 1 wiadomości elektronicznej i wykonaniu 1 telefonu nie przemawia za uznaniem, że nie jest możliwe dotarcie do tego kontrahenta w celu uzyskania koniecznej informacji i podjęcia działań. Należy zauważyć, że kanały komunikacji, wybrane przez spółkę uniemożliwiają udowodnienie, że stosowna informacja dotarła do kontrahenta i celowo nie udziela on odpowiedzi. Ponadto należy zwrócić uwagę, że możliwe jest nawiązanie kontaktu osobistego przez przedstawicieli handlowych lub skierowanie korespondencji za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe, który potwierdzi, że korespondencja dotarła do adresata, a brak informacji nie wynika z zaniechania i pasywnej postawy spółki. Nie bez znaczenia pozostaje również datowanie podjętych działań o których mowa w oświadczeniach, które nastąpiły w drugiej połowie sierpnia 2022 r., a więc dopiero w toku postępowania zainicjowanego Wnioskiem. Istotna w tym kontekście jest także

„intensywność” działań strony postępowania w zakresie wycofywania wyrobów z obrotu. Jak ustalono na podstawie przekazanych dokumentów jedynym dotychczasowym działaniem spółki było wysyłanie zbiorczych grup e-maili w styczniu i marcu 2022 r. Od marca 2022 r. do sierpnia 2022 r. nie przedstawiono dowodów na próby kontaktu z kontrahentami, nie znajduje zatem uzasadnienia argument wskazujący na niemożliwość uzyskania dowodów na wycofanie wyrobu z obrotu, skoro sama spółka udowodniła podjęcie działań w bardzo wąskim zakresie oraz z niską intensywnością co przemawia przeciwko jej własnym argumentom.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie Prezesa UOKiK strona postępowania nadal nie udowodniła, że wyrób został wycofany z obrotu, a rozstrzygnięcie podjęte przez organ I instancji należy utrzymać w mocy.

Rozpatrując zarzuty postawione przez stronę postępowania we Wniosku Prezes UOKiK doszedł do przekonania, że nie znajdują one potwierdzenia w niniejszej sprawie.

Uzasadnienie zarzutu naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 K.p.a. w zw. z art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wskazuje, iż strona postępowania podniesionych naruszeń doszukuje się poprzez poczynienie przez organ błędnych ustaleń w zakresie ustalenia stanu faktycznego i oceny przekazanych przez nią dowodów. Nieprawidłowości strona postępowania dopatruje się w tym, iż bierność podmiotów nie powinna być poczytywana jako brak należytej współpracy, a brak oświadczeń czy faktur powinny być wystarczające do uznania, że podmioty te zostały powiadomione, a organ powinien przyjąć domniemanie, że wyrób został wycofany z obrotu.

W tym miejscu należy podnieść, że strona postępowania już w treści postanowienia z 10 grudnia 2021 r. została poinformowana jakich dowodów oczekuje Prezes UOKiK na okoliczność wycofania wyrobów z obrotu, niemniej jednak stwierdzić należy, iż wskazany przez organ katalog dowodów nie jest zamknięty i dopuszczalne jest przeprowadzenie dowodów m.in. z wypisów z CEIDG, KRS czy też informacji o przekształceniach podmiotów. Wszystkie przedstawione na tą okoliczność dowody zostały uznane przez organ na okoliczność wycofania wyrobu z obrotu i na żadnym etapie postępowania nie były negowane lub podważane przez Prezesa UOKiK. Niemniej jednak dowody te dotyczą tylko nieznaczonej części kontrahentów spółki i nie przesądziły pomimo ich uznania o wykonaniu postanowienia Prezesa UOKiK i nie pozwoliły na uznanie, że wycofano wyrób z

obrotu. Odnosząc się natomiast do braku dowodów od pozostałych „biernych” kontrahentów, wskazać należy, iż to do strony postępowania należało podjęcie stosownych do okoliczności działań mających na celu uzyskanie informacji o wyrobach. Strona postępowania zarzuca swoim kontrahentom pasywną postawę, kiedy to ona sama nie wykazała się dostateczną inicjatywą w tej materii. Z akt sprawy wynika, że strona postępowania skupiła się wyłącznie na kierowaniu wiadomości elektronicznych do swoich kontrahentów, niemniej jednak intensywność tej korespondencji wskazuje na jej niskie zaangażowanie w sprawie. Jak wynika z akt po otrzymaniu 17 grudnia 2021 r. postanowienia Prezesa UOKiK, spółka 21 grudnia 2021 r. skierowała informację o wstrzymaniu sprzedaży wyrobu wyłącznie do swojej wewnętrznej sieci, nie podjęła więc działań wobec pozostałych kontrahentów. W stosunku do nich pierwsza partia wiadomości e-mail wysłana została dopiero 17 i 21 stycznia 2022 r., a więc dopiero miesiąc po otrzymaniu wezwania do wycofania wyrobu z obrotu. Kolejna partia wiadomości skierowana została do kontrahentów dopiero 3 i 7 marca 2022 r. Od tego czasu spółka pasywnie oczekiwała na reakcję podmiotów, które dokonały zakupu wyrobu. Strona postępowania nie przedstawiła dowodów swojej aktywności na tym polu od marca do dnia wydania Zaskarżonej decyzji tj. do 22 lipca 2022 r. Dowody na wycofanie wyrobu z obrotu od 202 kontrahentów strona postępowania uzyskała dopiero po tym jak nałożono na nią nakaz wycofania wyrobu z obrotu oraz administracyjną karę pieniężną. Nie jest zatem prawdą stwierdzenie, że niemożliwe było uzyskanie tych dowodów. To brak inicjatywy oraz opieszałość w działaniach spółki odpowiadają za nieuzyskanie dowodów w stosownym terminie. Wysłanie 3 partii wiadomości e-mail do kontrahentów (w styczniu, marcu i sierpniu) w okresie 9 miesięcy od wydania postanowienia Prezesa UOKiK oraz wykonanie telefonów do kontrahentów po wydaniu Zaskarżonej decyzji nie może zostać oceniony inaczej, a ocena materiału dowodowego wskazuje jednoznacznie na winę strony postępowania, a nie na brak możliwości uzyskania dowodów.

Powyższe ustalenia obalają jednocześnie drugi z postawionych przez stronę postępowania zarzutów, oparty na art. 81 a § 1 K.p.a., zgodnie z którym w związku z niedającymi się usunąć wątpliwościami co do stanu faktycznego odnośnie wycofania wyrobu z obrotu, organ powinien rozstrzygnąć je na korzyść spółki. Jak wynika z akt sprawy strona postępowania po wydaniu Zaskarżonej decyzji przekazała niemalże kompletny materiał dowodowy na okoliczność wycofania

wyrobu z obrotu. Zatem sama strona postępowania wykazała, że te wątpliwości co do stanu faktycznego można szybko i sprawnie usunąć, wkładając w swoje działania odpowiednie zaangażowanie.

Odnosząc się zaś do trzeciego z postawionych zarzutów, w ocenie Prezesa UOKiK Zaskarżona decyzja zawiera wszystkie wymagane prawem elementy wyszczególnione w art. 107 K.p.a., a w uzasadnieniu decyzji organ wskazał na jakiej podstawie dokonał ustaleń faktycznych oraz prawnych powołując w odpowiednich miejscach stosowne przepisy. Ponadto w ocenie Prezesa oczekiwania w zakresie dowodów na okoliczność wycofania wyrobu z obrotu zostały przedstawione jasno i precyzyjnie, zatem strona postępowania była na każdym etapie sprawy informowana o przestankach którymi Prezes UOKiK kierował się wydając Zaskarżoną decyzję. Ponieważ strona postępowania nie wyodrębniła jednostek redakcyjnych uzasadnienia Wniosku dla poszczególnych zarzutów Prezes UOKiK nie mógł zająć bardziej szczegółowego stanowiska w tym zakresie.

To czy organ umorzy postępowanie w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, czy też nałoży na stronę jeden z obowiązków określonych w art. 84 ust. 2 ustawy, zależy od poczynionych przez organ ustaleń faktycznych, od przedstawienia przez stronę we wskazanym przez organ terminie dowodów wykonania postanowienia Prezesa UOKiK lub podjęcia działań określonych w ustawie (usunięcie niezgodności wyrobu z wymaganiami lub usunięcie niezgodności formalnych, wycofanie wyrobu z obrotu lub użytku, zaprzestanie udostępniania wyrobu, odzyskanie wyrobu, zniszczenie wyrobu lub powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami). Ponadto przedstawienie dowodów wykonania postanowienia Prezesa UOKiK wydanego na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, we wskazanym przez organ terminie, stanowi przesłankę określoną w art. 97 ust. 4 pkt 3 ww. ustawy, której spełnienie obliguje organ do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Analiza ww. przepisów prowadzi do wniosku, że obowiązek organu polegający na nałożeniu na stronę sankcji jest wyłącznie skutkiem niewłaściwego działania w toku postępowania, czy też braku takiego działania przez samą spółkę.

Bezsporne i nie kwestionowane przez stronę postępowania pozostaje, że wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1

oraz § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia, co wyczerpuje przesłankę określoną w art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Zgodnie z przedstawionym w doktrynie stanowiskiem odnośnie przesłanek odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej określonych w K.p.a. (art. 189f K.p.a. Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis), podstawą do odstąpienia jest ustalenie odrębnych przesłanek, a zatem spełnienie każdej uzasadnia odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Art. 189f K.p.a., Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Naruszenie prawa nieistotne, to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f K.p.a. Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis). Zgodnie z innym przedstawionym stanowiskiem (art. 189f K.p.a. red. Wierzbowski, 2021, wyd. 30, Legalis), naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia

będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

W przedmiotowej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przestępstwo znikomego naruszenia prawa, jak również zaprzestania naruszania prawa nie występują. Strona postępowania wprowadziła do obrotu niezgodny wyrób w łącznej ilości 34087 szt., dostarczając go odbiorcom indywidualnym - 1965 sztuk oraz dystrybutorom - 32122 sztuk wyrobu, który to wyrób stwarza zagrożenie poparzenia i porażenia prądem elektrycznym oraz stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników. W okresie od 2013 r. do 2020 r. (zgodnie z oświadczeniem strony postępowania z dnia 4 listopada 2021 r.) dostarczyła wyrób 343 odbiorcom (w tym 8 odbiorcom zagranicznym), zatem stwierdzić należy, iż strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający zagrożenie w znacznej liczbie, a naruszenie przez nią obowiązków określonych w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku trwało długo, zaś zasięg naruszenia był znaczny, co potwierdza fakt posiadania 343 wszystkich odbiorców wyrobu (w tym 8 odbiorców zagranicznych), a skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły konsumentów, którzy zostali narażeni na możliwość porażenia prądem elektrycznym i poparzenia. Tym samym uznać należy, iż dobro chronione jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny naruszone. Ponadto strona nie zaprzestała naruszania prawa z uwagi na fakt braku wykonania postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 10 grudnia 2021 r. w całości, gdyż nie przedstawiła wszystkich dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu. Zatem skoro nie zostały spełnione ww. warunki, to organ nie mógł na podstawie art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odstąpić od nakładania kar i poprzestać na pouczeniu.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe zastosowanie odstąpienia.

Zwracając się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania zarzuciła organowi wyłącznie niewłaściwą ocenę przestanki, o której mowa w art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku organ nadzoru rynku, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Strona postępowania nie przedstawiła w wyznaczonym terminie, tj. do 31 marca 2022 r. dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia w całości (strona przekazała część dowodów pismem z dnia 30 marca 2022 r.). W odpowiedzi na pismo Prezesa UOKiK z dnia 9 maja 2022 r. strona postępowania przekazała pismem z dnia 18 maja 2022 r. część dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 10 grudnia 2022 r.

Kolejne dowody na wycofanie wyrobu z obrotu zostały przekazane Prezesowi UOKiK dopiero wraz z Wnioskiem oraz za pismami z 26 sierpnia 2022 r. oraz 2 września 2022 r., a więc już na etapie postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Dokonując analizy dowodów przedstawionych w sprawie Prezes UOKiK stwierdził, że strona postępowania nie przedstawiła dowodów wykonania postanowienia w wyznaczonym terminie, ani przed wydaniem Zaskarżonej decyzji. Powyższe stanowisko podziela Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w orzeczeniu z 20 sierpnia 2021 r. sygn. akt II GSK 97/21, stwierdzając, że *„Naczelny Sąd Administracyjny w pełni podziela pogląd organu, że dowody zgłoszone przez skarżącą dopiero we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy nie mogą być uznane za dowody wykonania postanowienia z [...] czerwca 2019 r., stąd też Prezes UOKiK słusznie uznał, że nie może oprzeć się na nich. Konsekwencją przyjęcia stanowiska, że decyzja w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami wydana na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 ustawy de facto zależy od wykonania postanowienia Prezesa UOKiK wydanego na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy, jest to, że rozstrzygnięcie o nałożeniu sankcji opiera się wyłącznie na dowodach, które istniały w dacie wydania decyzji pierwszej instancji. Nie jest możliwe przedstawienie dowodów wykonania postanowienia po rozstrzygnięciu sprawy w formie decyzji, które zostaną przez stronę wytworzone czy też zgromadzone i przedstawione organowi po dacie wydania decyzji pierwszej*

instancji”. Abstrahując od powyższego strona postępowania nadal nie przekazała dowodów na wycofanie wyrobu z obrotu od wszystkich kontrahentów. Mając zatem na względzie, że nie przedstawiono pełnego materiału dowodowego, że Zaskarżonej decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności oraz że dowody przekazane na etapie rozpatrywania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie mogą zostać uznane za dowody wykonania postanowienia lecz dowody wykonania decyzji DNR-2/146/2022, w ocenie Prezesa UOKiK nie zachodzi przesłanka obligująca organ do odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej w oparciu o art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Mając na uwadze, że żadna przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej nie została spełniona, wydanie decyzji w tym przypadku o nałożeniu kary pieniężnej jest obligatoryjne.

Administracyjna kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma ona charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie, wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;

- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Określając ponownie wysokość nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej, Prezes UOKiK rozważył powyższe przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 pkt 1-6 i 8 ustawy o systemach oceny zgodności. Przesłanka określona w pkt. 7 nie mogła zostać oceniona w kontekście wymiaru kary, ze względu na fakt, że strona postępowania jest osobą prawną, zatem nie występują w sprawie warunki osobiste strony.

Analizując ponownie wagę i okoliczności naruszenia prawa, Prezes UOKiK wziął pod uwagę liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, potrzebę ochrony życia i zdrowia użytkowników wyrobów oraz czas trwania tego naruszenia.

Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. Okoliczności naruszenia prawa odnoszą się natomiast do wszystkich powodów dopuszczenia się działania (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis).

Rozpatrując sprawę Prezes UOKiK zwrócił ponownie uwagę na fakt, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Przedmiotem jej działalności jest m.in. sprzedaż hurtowa mebli, dywanów i sprzętu oświetleniowego, sprzedaż detaliczna mebli, sprzętu oświetleniowego i

pozostałych artykułów użytku domowego prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach, jak również sprzedaż detaliczna elektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. Strona postępowania w ramach prowadzonej przez siebie działalności wprowadziła do obrotu wyrób, który z uwagi na stwierdzone niezgodności stwarza ryzyko porażenia prądem elektrycznym i poparzenia, a tym samym naraziła na niebezpieczeństwo jego bezpośrednich użytkowników (konsumentów).

Strona postępowania wprowadziła do obrotu łącznie 34087 szt. (32122 szt. do dystrybutorów, zaś do konsumentów 1965 szt.), a po dokonanych zwrotach liczba wprowadzonych wyrobów wynosi 32 187 szt. wyrobu, który stwarza zagrożenie poparzenia, porażenia prądem elektrycznym oraz stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników i dostarczyła go 343 odbiorcom (w tym 8 odbiorcom zagranicznym), w latach 2013 r. - 2020 r. (zgodnie z oświadczeniem strony postępowania z dnia 4 listopada 2021 r.), zatem stwierdzić należy, iż strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający zagrożenie w znacznej liczbie, naruszenie przez nią obowiązków określonych w ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku miało charakter długotrwały, a zasięg terytorialny naruszenia był znaczny, ponieważ wyrób udostępniono również poza granice Polski, zaś skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły dużą liczbę konsumentów.

Powyższe okoliczności, z których wynika, że strona postępowania w sposób istotny naruszyła dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów oraz skala skutków wywołanych naruszeniem przez nią przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest duża, zaś organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie uznał to za okoliczności obciążające stronę postępowania.

Dokonując ponownych ustaleń, Prezes UOKiK potwierdził, że wobec strony postępowania nie było prowadzone wcześniej postępowanie administracyjne na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego, zatem przesłanka ta nie miała wpływu na wysokość kary.

Prezes UOKiK nie dysponuje również nadal wiedzą o uprzednim ukaraniu strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym powyższa przesłanka nie miała wpływu na wymiar administracyjnej kary pieniężnej.

Przesłanka stopnia przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa odnosi się do oceny związku

przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie postępowania, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Uwzględniając powyższą przesłankę organ administracji publicznej rozważa, czy strona z pełnym rozeznaniem doprowadziła do naruszenia prawa, czy związane to było z działaniem innych osób, których strona konsekwencji nie mogła przewidzieć (art. 189d KPA Adamiak 2017, Legalis).

Na stronie postępowania jako profesjonalnym uczestniku rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, co oznacza, że powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez nią wyroby do obrotu będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, iż zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Zgodne z wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego przedmiotem działalności strony postępowania jest m. in. sprzedaż hurtowa mebli, dywanów i sprzętu oświetleniowego, sprzedaż detaliczna mebli, sprzętu oświetleniowego i pozostałych artykułów użytku domowego prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach, jak również sprzedaż detaliczna elektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach, zatem należy od niej, jako profesjonalisty, oczekiwać, iż wykazuje się zwiększoną świadomością w zakresie regulacji prawnych dotyczących wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane do obrotu oraz wykonuje spoczywające na niej wedle ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, obowiązki. Zgromadzony materiał dowodowy ponownie wskazuje, że strona postępowania, jako producent nie dopełniła obowiązków wynikających z ww. ustawy, gdyż wprowadziła do obrotu wyrób niespełniający wymagań. W związku z powyższym to na niej spoczywają ujemne skutki niedopełnienia obowiązków w danym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest

oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide: wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98, LEX nr 47129) to ona, jako producent, miała obowiązek zapewnić, żeby wyrób został zaprojektowany i wytworzony zgodnie z wymaganiami. Strona postępowania, mimo zakupu wyrobu z państw trzecich nie wypełniła ww. obowiązku, zatem należy przyjąć, że z pełnym rozeznanie doprowadziła do naruszenia prawa.

Na producencie spoczywa obowiązek na podstawie art. 13 pkt 13 do niezwłocznego podjęcia działania w celu jego wycofania z obrotu lub odzyskania - w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami. Strona została powiadomiona jakich dowodów wykonania postanowienia oczekuje Prezes UOKiK tj. faktur korygujących potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu, a w przypadku braku wyrobu w ofertach handlowych odbiorców, ich pisemnych oświadczeń o nieposiadaniu wyrobu na stanie magazynowym.

Strona postępowania w toku prowadzonego postępowania administracyjnego podjęła działania w zakresie powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. Z kolei w odniesieniu do podjętych działań w zakresie wycofania wyrobu z obrotu nie można uznać ich za wyczerpujące, gdyż strona postępowania nie okazała kompletu dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu. W toku postępowania na dowód wykonania postanowienia Prezesa UOKiK przedstawiono wyłącznie część wymaganych dowodów.

Strona postępowania pismami z dnia 24 stycznia 2022 r. oraz 30 marca 2022 r. przekazała organowi część dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia, argumentując fakt braku wykonania postanowienia w całości - brakiem odpowiedzi na maile strony postępowania skierowanych do odbiorców.

Jak ustalono, brakowało dowodów od 216 kontrahentów. Co prawda znakomitą ich część przedstawiono w toku postępowania zainicjowanego wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, niemniej jednak są to dowody wykonania Zaskarżonej decyzji, nie postanowienia i nie mogą zostać zaliczone jako działania dobrowolne. W dacie ich pozyskiwania na stronie ciążył już bowiem administracyjny nakaz wycofania wyrobów z obrotu, tak więc działania te nie są ani dobrowolne, ani nie mogą zostać ocenione pozytywnie jako współpraca spółki z

Prezesem UOKiK. Ponadto nadal nie przedstawiono dowodów wycofania wyrobu z obrotu od 14 kontrahentów.

Wobec powyższego i świadomości strony postępowania o braku przedstawienia wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia należy uznać, że strona postępowania nie podjęła wystarczających dobrowolnych działań w zakresie wycofania wyrobu z obrotu, gdyż przedstawiła część dowodów potwierdzających realizację postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 10 grudnia 2021 r., co jest okolicznością obciążającą stronę postępowania.

Przy ponownym określeniu wymiaru kar pieniężnych organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wziął pod uwagę również wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu: Lampa biurkowa typ: THK-063190 w latach 2019 - 2020 r. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanego wyrobu oraz średniej ceny sprzedaży wyrobu. Przy ustalaniu średniej ceny sprzedaży wyrobu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania z dnia 4 listopada 2021 r. z którego wynika, że średnia cena sprzedaży wyrobu odbiorcom wyniosła 28,56 zł. W związku z powyższym organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie przyjął, że średnia cena sprzedaży wyrobu wyniosła 28,56 zł, a zatem korzyść majątkowa ze sprzedaży w latach 2019-2020 r. 8453 szt. wyrobu wyniosła 241 417 zł. Jednakże, należy wskazać, iż strona postępowania w latach 2013 - 2020 wprowadziła do obrotu łącznie 34087 szt. Zysk ze sprzedaży 30227 szt. wyrobu dystrybutorom w ww. okresie wyniósł 863 283,12 zł, zaś odbiorcom indywidualnym ze sprzedaży 1960 szt. (przy wskazanej cenie sprzedaży wyrobu 51,70 zł) wyniósł 100 352 zł, co łącznie wskazuje na zysk strony postępowania w wysokości 963635,12 zł.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy strony postępowania z organem nadzoru rynku, w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, Prezes UOKiK uznał za okoliczność obciążającą fakt, iż strona postępowania nie podjęła z nim należytej współpracy, albowiem przedstawiła jedynie część dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu oraz wszystkie dowody dotyczące zaprzestania udostępniania wyrobu i powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami.

Organ stwierdził, iż strona postępowania nie wykonała postanowienia w należyty sposób, zaś współpraca w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób

wprowadzony do obrotu, do której jest zobowiązany producent na podstawie art. 13 pkt 16 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, mimo przychylenia się organu do wniosku strony postępowania o przedłużenie terminu na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia i przekazania przez stronę postępowania części dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu, jak również w zakresie zaprzestania udostępniania wyrobu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach - była utrudniona z uwagi na fakt przedłożenia części dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia po upływie wyznaczonego terminu tj. do dnia 31 marca 2022 r. Negatywnie o współpracy z organem świadczy również nie wykonanie postanowienia Prezesa UOKiK z dnia 10 grudnia 2021 r. w całości.

Strona postępowania była należycie informowana o tym, jakie i w jakim terminie dowody na okoliczność podjęcia wymaganych działań powinna przedstawić, a także o konsekwencjach nieprzekazania dowodów wykonania postanowienia w wyznaczonym terminie, zatem strona postępowania była świadoma tego jakie działania powinna podjąć w toku prowadzonego postępowania. Postanowienie, w którym wezwano stronę postępowania do przedstawienia w wyznaczonym terminie wymaganych dowodów, zostało stronie postępowania doręczone w dniu 17 grudnia 2021 r., a termin na przedłożenie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia po uwzględnieniu w niniejszej sprawie wniosku strony postępowania o przedłużenie terminu i przychylenia się organu do przedmiotowego wniosku przypadła na dzień 31 marca 2022 r.

Strona postępowania w wyznaczonym terminie, tj. pismami z dnia 24 stycznia 2022 r. oraz 30 marca 2022 r. dołączyła dokumenty w postaci: _kopie wymaganego ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim „Gazeta Polska” z dnia 28 grudnia 2021 r.; _wydruk wymaganego postanowieniem ogłoszenia ze strony <https://brw.pl/>; treść informacji umieszczonej na stronie internetowej strony postępowania wraz z procedurą zwrotu dla konsumentów; _protokół zgłoszenia zwrotu 2 szt. wyrobu z dnia 18 stycznia 2022 r. od konsumenta; dokumentu KW/325/2021/S48A/S48A00 z dnia 28 grudnia 2021 r. potwierdzającego zwrot 1 szt. niezgodnego wyrobu, wiadomość z 17.01.2022 r. oraz wiadomość e-mail z 21.01.2022 r., 461 faktur korygujących potwierdzających zwrot łącznie 1685 szt. wyrobu od 83 odbiorców, 34 oświadczenia o braku posiadania wyrobu na stanie

magazynowym (w tym 5 od odbiorców zagranicznych) oraz 4 noty obciążeniowe od 4 odbiorców krajowych oraz listę odbiorców z przypisanymi fakturami. Po upływie wyznaczonego terminu, a przed wydaniem Zaskarżonej decyzji spółka nadesłała za pismem z dnia 18 maja 2022 r. 56 faktur korygujących wystawionych w okresie 30 marca 2022 r., a 17 maja 2022 r. od 16 odbiorców wyrobu potwierdzających zwrot łącznie 142 szt. wyrobu (w tym 86 szt. wyrobu wskazanych w piśmie z dnia 30 marca 2022 r. z uwagi na brak ich rozliczenia w okresie 17 grudnia - 30 marca 2022 r.), szczegółowe rozliczenie obejmujące okres 30 marca 2022 r. - 17 maja 2022 r. zwrotu wyrobów, oświadczenia od odbiorców o przekazaniu zwrotu wyrobu do producenta, oświadczenia odbiorców o braku posiadania wyrobu na stanie magazynowym oraz screen wiadomości wystanej do odbiorców z dnia 3 marca oraz z dnia 7 marca 2022 r. Organ zwrócił szczególną uwagę na fakt, że działania strony postępowania nie były ani intensywne, ani systematyczne, miały charakter wypadkowy i polegały na skierowaniu w styczniu i marcu wiadomości elektronicznych do kontrahentów oraz pasywnym długotrwałym oczekiwaniu na otrzymanie odpowiedzi. Strona postępowania nie udowodniła, aby faktycznie aktywnie działała w celu wycofania wyrobu z obrotu. Potwierdzeniem tej tezy jest uzyskanie dowodów wycofania wyrobu z obrotu w stosunku do 202 dystrybutorów w okresie miesiąca od wydania Zaskarżonej decyzji, w sytuacji kiedy to w okresie od grudnia 2021 r. do lipca 2022 r. w ocenie spółki nie było możliwości uzyskania przedmiotowych dowodów. Powyższe uprawdopodobniło, że strona postępowania miała taką możliwość, a brak aktywnego i systematycznego działania z jej strony jest przyczyną nie wykonania postanowienia Prezesa UOKiK.

Mając na uwadze, iż strona postępowania była powiadomiona jakich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia oczekuje Prezes UOKiK, strona nie podjęła należytych działań w celu współpracy z Organem poprzez przedstawienie wszystkich dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu poprzez przekazanie organowi faktur korygujących potwierdzających zwrot wyrobu od odbiorców, bądź oświadczeń o braku posiadania wyrobu na stanie magazynowym. W opinii Prezesa UOKiK działanie strony postępowania dowodzi, że nie podjęła należytej współpracy z organem nadzoru rynku, mimo przychylenia się do wniosku o wydłużenie terminu na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia, do dnia 31 marca 2022 r. a która przyczyniłaby się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Rozważając ponownie wysokość nałożonej administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UOKiK stwierdził, że w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami w wysokości 25 000 zł (na poziomie 25 % wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą), celem zachowania proporcjonalności dolegliwości kar w stosunku do przewinienia. Prezes UOKiK rozważył oraz ustosunkował się do wszystkich zgłoszonych zarzutów spółki i nie znalazł podstaw, aby uznać ich zasadność.

Prezes UOKiK uznał, że kara pieniężna określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń i spełni przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Uwzględniając wskazane powyżej przesłanki wymiaru kary pieniężnej, Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 25 000 zł (słownie: dwadzieścia pięć tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami, tj. Lampy biurkowej typ: THK-063190 nie spełniającej wymagań zawartych w § 6 ust. 1 oraz § 7 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. poz. 806). Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy Prezes UOKiK doszedł do wniosku, że wymierzona decyzją DNR-2/146/2022 kara pieniężna nałożona została we właściwej wysokości, a jej uzasadnienie znajduje potwierdzenie w dowodach zgromadzonych w aktach sprawy.

W ocenie organu, analiza akt sprawy potwierdza zasadność rozstrzygnięć podjętych przez organ w I instancji. Zgromadzone w sprawie dowody potwierdzają spełnienie się przesłanek obligujących Prezesa UOKiK do nałożenia kary pieniężnej. Ponadto treść wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy DNR-2/146/2022 nie przemawia za zmianą Zaskarżonej decyzji, a kara pieniężna nałożona decyzją jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń i spełni przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny, skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Ponadto w sprawie nie zachodzą przesłanki obligujące organ do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Rozpatrując ponownie sprawę Prezes UOKiK wziął również pod uwagę zarzut strony postępowania dotyczący rygoru natychmiastowej wykonalności. W ocenie spółki „w okolicznościach sprawy nie wymagał tego interes użytkowników”, a ponadto zagrożenie szacuje ona jako małe w związku ze stanowiskiem Laboratorium ELTEST. Prezes UOKiK nie podziela stanowiska strony postępowania w tym zakresie. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem ww. Laboratorium, argumentacją strony oraz kartami szacowania ryzyka sporządzonymi przez inspektorów Inspekcji Handlowej, w ocenie organu ryzyko oszacować należy zgodnie ze wskazaniami kontrolujących jako średnie. Należy mieć na względzie, że mogące wystąpić urazy w postaci poparzenia lub porażenia prądem elektrycznym są zjawiskami realnymi i groźnymi dla użytkowników. Mieć należy również na uwadze, że w okresie od grudnia 2021 r. do lipca 2022 r. strona postępowania nie poczyniła znaczących postępów w wycofywaniu wyrobu z obrotu i w tym okresie istotnie zagrożone było zdrowie lub życie ludzkie. Nadto należy zwrócić uwagę na fakt, iż ocena Laboratorium ELTEST wykonana została „metodą niesformalizowaną inżynieryjno-subiektywną” co wskazuje na dokonanie jej w sposób nieobiektywny, lecz w oparciu o osobiste odczucia oceniającego, natomiast ocena inspektorów Inspekcji Handlowej przeprowadzona została na podstawie wytycznych zawartych w przepisach obowiązującego prawa tj. w oparciu o ocenę ryzyka w odniesieniu do produktów konsumenckich zawartych w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/417 z dnia 8 listopada 2018 r. ustanawiającej wytyczne dotyczące zarządzania unijnym systemem szybkiej informacji „RAPEX” utworzonym na mocy art. 12 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów oraz funkcjonującym w jego ramach systemem zgłoszeń. Do dnia wydania niniejszej decyzji strona postępowania nie przedstawiła kompletu dowodów na wycofanie wyrobu z obrotu, zatem nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności jest niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.
Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

P o u c z e n i e

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U.

z 2022 r. poz. 329 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnień zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo-administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata,

radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Mazurak
Zastępca Dyrektora
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/

